

In de literatuur, als in andere kunsten, heerst de opvatting dat ongeluk een uitstekende voedingsbodem is. Een goudmijn, zeggen sommigen. Terwijl in de boekhandel het ene schap gevuld is met gidsen voor de gelukszoeker, wordt er op het andere schap wantrouwig neergekeken op al dat gelukkig-zijn. En zo lijkt geluk wel de nieuwe kloof tussen de 'hoge' en de 'lage' cultuur. Nog altijd waart onder intellectuelen de oude opvatting dat achterlijkheid de beste instap is tot het geluk. En zij bedanken er doorgaans voor: wegens te saai. Verhulst is het -niet volkomen, maar toch tamelijk- oneens met het klassieke gegeven dat ongeluk een artistieke mestbloem zou zijn en vindt het zelfs gevaarlijk dat er vanuit intellectuele hoek ietwat lacherig wordt gedaan vandaag met de -modieus opgeklopte- jacht naar het geluk.